

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 57 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.”;

2) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. Prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy, z zastrzeżeniem art. 101a.”;

3) w art. 85:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w wyniku waloryzacji emerytura przyznana na podstawie art. 24a lub art. 27a, osobie nie mającej okresu składkowego i nieskładkowego wymaganego do ustalenia tej emerytury w wysokości najniższej emerytury, jest niższa od obowiązujących od terminu waloryzacji nowych kwot najniższych rent z tytułu niezdolności do pracy, emeryturę tę podwyższa się odpowiednio do:

- 1) kwoty, o której mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1, jeżeli emerytura z urzędu została przyznana osobie uprzednio uprawnionej do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;
- 2) kwoty, o której mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2, jeżeli emerytura z urzędu została przyznana osobie uprzednio uprawnionej do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.”,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2036 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 2, 38 i 715.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwoty najniższych świadczeń, o których mowa w ust. 1–2a, podwyższa się przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji, o którym mowa w art. 89-94.”;

4) art. 101a otrzymuje brzmienie:

„Art. 101a. Prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustaje z dniem, od którego została przyznana emerytura z Funduszu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 i 1442 oraz z 2016 r. poz. 1807, 1948 i 2255) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z wyjątkiem art. 57 ust. 1 pkt 4 oraz art. 101a tej ustawy, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”.

Art. 3. 1. Wysokość emerytury, przyznanej przed dniem 1 marca 2017 r. na podstawie art.24a i 27a ustawy zmienianej w art. 1, przysługującej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, ustala się ponownie z zastosowaniem art. 85 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Ponownego ustalenia wysokości emerytur, o których mowa w ust.1, dokonuje się z urzędu w najbliższym terminie waloryzacji emerytur i rent przypadającym po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyrównaniem od dnia 1 marca 2017 r.

Art. 4. Do spraw o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.